

Tredje söndagen efter Epifania

Dominica tertia post Epiphaniam

Evangelium Matt 8: 1–13 Predikan Gunnar Edwardsson

"Säg endast ett ord så blir min tjänare frisk..." Matt 8: 8

De orden säger centurionen, kaptenen i den romerska armén, och det är ett nyckelord i dag på denna söndag, då vi hör om flera av Jesu under och tron på Jesus. Vad är egentligen tron? Och vad är en stark tro? Ja, vad menas med att tro? De frågorna ger oss texten svar på i dag. Ty svaret är egentligen inte vårt eget, utan svaret kommer från uppenbarelsen, Guds ord. Vi ska därför i dag se att:

Den levande tron...

Den känner sin egen svaghet

"Inte hos någon i Israel har jag funnit en så stor tro" säger Jesus i dagens text. Om vem sa han det? Sa han det om en apostel eller en from jude? Nej, han sa det om en hedning, en som egentligen inte hörde till Gudsfolket, en som därtill var romersk officer, i en ockupationsarmé. Hur kunde han säga så? Vad menar han med en stark tro?

Officeren kom till Jesus, men han hade ju inget att komma med, han hade inte ett uppoffrande liv för Jesus att berömma sig av, eller att han gjort mycket för honom. Han hade ingen fromhet att lägga i dagen som kunde vara kännetecken på en stark tro. Vad hade han? Han hade ingenting, han kom tomhänt. Han hade bara sin egen nöd. Men med den kom han till Jesus.

Man kan säga, och säkert var det så, att eftersom han inte hade något att komma med, måste han komma till Jesus. Alla andra möjligheter var stängda. Han kom med sin svaghet och sin nöd. Det var just erfarenheten av att inte ha något annat än det som var negativt och det som ingenting var, som fick honom att styra stegen till Jesus.

När Jesus därför talar om tron hos denne man ser vi att det först handlar om att människan i sig är svag, inte har någon hjälp, inga egna tankar på att kunna rädda sig med. Ja att det egentligen är människan som befinner sig i sin stora nöd, men som med den nöden kommer till Jesus. Tron är nämligen inte en styrka i sig i människan. För människan i sig själv erfar bara sin egen svaghet. *"När jag är svag, då är jag stark"* (2 Kor 12: 10) säger aposteln. Och centurionen säger: *"Jag är inte värd att du går in under mitt tak..."* Det är med vetskap om sin totala ringhet som han kommer till Jesus. Och där händer det märkliga att tron...

Den får liv av Kristi ord

Officeren hade lång erfarenhet hur det gick till i det militära. Man blev inte utan anledning befälsperson i den stora romerska hären. Och där gällde ordergivning på liv och död. Ordervägran straffades med döden. Vad officeren befallt, det måste soldaten fullgöra. Det var detta och med vilken stränghet detta upprätthölls som hade gjort den romerska armén så berömd och segerviss på slagfältet. En romersk officer hade alltså en synnerlig makt bakom sina befallningsord.

Det är med egen erfarenhet som han nu säger: *"Säg endast ett ord, så blir min tjänare frisk"*. Han visste att ett enda ord räckte. Men nu visste han att det var en annan makt än den som militärer eller furstar kan giva som Jesus hade. Den makt Jesus hade i ett enda ord, den sträckte sig betydligt

längre, den befalldes över sjukdom och död. Officeren själv kunde bara befälla människor att lyda. Men Jesus hade makt över ondskan. Det är detta denne man bekänner. Jesu befallning räckte med ett enda ord. Det är just detta som i dagens text så kraftigt framhävs och den beaktelse han gör är den rätta trons beaktelse. Det räcker med ett enda ord från Jesus och räddning är där, den är fullbordad.

Det är också detta det handlar om i våra liv, när vi frågar oss vad tron är. Den är en förlitan till Jesu ord och makt, att han är den som har det livgivande ordet, det ord som befäller över vindar och lågor, över sjukdomar och synder, ja över själva döden. Och att han med sitt ord ger nåd, nåd som räddar och frälsar. Tron tror därför på det frälsande ordet från Jesus. Ty frågar du dig vad du ska tro, ja då är det just ordet av Kristus, löftesordet från honom som är trons näring och det man får förlita sig på.. Det är ordet från Kristus som tänds tron, inger den i hjärta, skänker hopp och visshet.

För tron är inget ovisst och osäkert, något som är ”kan hända” eller som är ett ”kanske”. Utan det är i stället en verklig säkerhet. Men den är inte säker i sig själv, inte heller blir den det genom att se på sig själv, utan tron blir viss när den ser och hör Herren Kristus och hans ord. Alltså är det med tron så att...

Den tror inte på sig själv utan på Kristus

Många menar att tron är naiv. Och visst är den det. Och visst var den det också i fallet med den romerska officeren. Och kanske också människor som hörde honom säga orden till Jesus ansåg det. Men hur naiv den än var, hur enkel den än kan beskrivas, var den just den rätta tron, därför att den litade på Herren Kristus. Då är den hur naiv som helst men den är den tron som segrar genom Kristus och i tron på honom. Den starka tron tror inte på sig själv eller räknar utifrån kännetecknen hos sig själv. Typ ”jag har levt utan att stjäla, inte begått hor eller något annat större ont”. För vad du än kan räkna upp på ditt konto och räkna in på plussidan så kan detta inte frälsa dig. Tror du därpå och förlitar dig därpå, då har du inget hopp.

Nej den rätta tron tror inte på sig själv, den har inget att berömma sig av. Den tror i stället på Jesus som är syndares frälsare. Det är också detta som gör att vi i tron kan jubla och vara glada. Skulle det bero på oss finns ingen glädje. Men när det helt och hållet beror på honom som led och dog och uppstod för oss, då kan vi med lättat hjärta säga ”Gud vårt tack och lov!”. För den här tron är inte en tro bara för stunden. Den får du förnya varje gång du kommer i kontakt med ordet, ja varje dag; du får leva av ordet som ger dig tron. Och den tron sträcker sig därför inte bara några dagar framåt utan den sträcker sig fram mot livets slut, mot döden, och över döden in i livet, det eviga livet som utlovas oss. Det betyder att döden som drabbar oss, kanhända hårt och obevekligt, och som för människan är det tyngsta i livet, den har förlorat sin makt. Just det! Makten att förskräcka, makten att deprimera och förstöra. Syndens makt som döden lever av, den har Jesus gjort om intet. ”Han har gjort dödens makt om intet och fört liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangelium” säger aposteln (2 Tim 1: 10). Ja, Han dog för oss för att vi skulle leva. Var och en som därför sätter sitt hopp till Jesus kan därför lämna dödens förskräckelse bakom sig och i stället leva i det goda hoppet om uppståndelsen och livet. Ja, genom att vända din blick från dig själv och se till Kristus, Guds Lamm som gottgjort allt för dig, får du äga ett lättat hjärta, ett gott hopp och en stark tro.

Så får du äga styrka i din svaghet, kraft i din kraftlöshet, hjälp i din hjälplöshet, genom honom som är Styrkan, Kraften, Salighet och Nåden, Jesus Kristus – världens och din Frälsare. Amen.